

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Splitu
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: 3 P-426/2022-30

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Splitu, sudac Ana Misir Šarić, u pravnoj stvari tužitelja HAZARDER d.o.o. u stečaju, OIB 61318305522, Obrovac Sinjski, Obrovac Sinjski 109a, kojeg zastupa punomoćnica Anita Marković, odvjetnica u Bjelovaru, Antuna Mihanovića 2, protiv tuženika DAVOR ŽANKO, OIB 69109723427, Obrovac Sinjski, Obrovac Sinjski 109a, kojeg zastupaju punomoćnici odvjetnici u Odvjetničkom društvu Krka&Krka d.o.o. u Splitu, Starčevićeva 13/I, radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 6. rujna 2023. u prisutnosti zamjenice punomoćnice tužitelja Petre Dulčić, odvjetnice u Splitu i punomoćnika tuženika Ante Vujčića, 25. listopada 2023.

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se da je bez učinka prema stečajnoj masi HAZARDER, d.o.o. u stečaju, Obrovac Sinjski, Obrovac Sinjski 109A, OIB: 61318305522 bjanko zadužnica izdana od tužitelja HAZARDER d.o.o. u stečaju, Obrovac Sinjski, Obrovac Sinjski 109A, OIB: 61318305522 tuženiku DAVOR ŽANKO, Obrovac Sinjski, Obrovac Sinjski 109A, OIB: 69109723427, do iznosa od 1.000.000,00 kn, ovjerena 5. ožujka 2020. od strane javnog bilježnika Ante Zlokića iz Splita pod poslovnim brojem OV-2486/20.

II Nalaže se tuženiku DAVOR ŽANKO, Obrovac Sinjski, Obrovac Sinjski 109A, OIB: 69109723427 da tužitelju HAZARDER, d.o.o. u stečaju, Obrovac Sinjski, Obrovac Sinjski 109A, OIB: 61318305522 u roku od petnaest dana plati 132.767,35 EUR / 1.000.335,57 kn¹ sa zateznim kamatama koje teku:

na iznos od 663,61 EUR / 5.000,00 kn od 11. svibnja 2020. do isplate
na iznos od 84.304,51 EUR / 635.192,35 kn od 11. svibnja 2020. do isplate
na iznos od 663,61 EUR / 5.000,00 kn od 12. svibnja 2020. do isplate
na iznos od 7.001,13 EUR / 52.750,00 kn od 2. lipnja 2020. do isplate
na iznos od 205,32 EUR / 1.547,00 kn od 12. lipnja 2020. do isplate
na iznos od 9,29 EUR / 69,98 kn od 26. lipnja 2020. do isplate
na iznos od 2,43 EUR / 18,34 kn od 23. srpnja 2020. do isplate
na iznos od 19.908,42 EUR / 150.000,00 kn od 15. rujna 2020. do isplate
na iznos od 6.888,31 EUR / 51.900,00 kn od 17. rujna 2020. do isplate
na iznos od 48,73 EUR / 367,18 kn od 25. rujna 2020. do isplate

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

na iznos od 0,00 EUR / 0,01 kn od 1. listopada 2020. do isplate
na iznos od 7.943,46 EUR / 59.850,00 kn od 19. studenoga 2020. do isplate
na iznos od 54,39 EUR / 409,77 kn od 9. veljače 2021. do isplate
na iznos od 5.074,12 EUR / 38.230,94 kn od 19. travnja 2021. do isplate

po stopi koja se do 31. prosinca 2022. za svako polugodište određuje uvećanjem prosječne kamate na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

III Odbija se zahtjev tužitelja HAZARDER d.o.o. u stečaju da mu tuženik DAVOR ŽANKO plati zatezne kamate na svaki pojedini iznos duga iz točke I izreke ove presude po stopi višoj od stope zateznih kamata određene u točki I izreke ove presude.

IV Nalaže se tuženiku DAVOR ŽANKO da tužitelju HAZARDER, d.o.o. u stečaju, u roku od petnaest dana naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.956,40 EUR / 22.274,99 kn sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 25. listopada 2023. do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

V Odbija se zahtjev tužitelja DAVOR ŽANKO da mu tuženik HAZARDER, d.o.o. u stečaju u roku od petnaest dana naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 99,54 EUR / 750,00 kn sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 25. listopada 2023. do isplate.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu u kojoj je istaknuo tužbeni zahtjev za utvrđenjem da je bez učinka prema stečajnoj masi jamstvo dano temeljem bjanko zadužnice koja je ovjerena od strane javnog bilježnika Ante Zlokića u Splitu pod poslovnim brojem OV-2486/20 5. ožujka 2020. do iznosa od 1.000.000,00 kn tužitelja tuženiku. Istaknuo je i zahtjev da se naloži tuženiku da mu plati 1.000.335,57 kn sa zateznim kamatama.

2. Istaknuo je tužitelj i zahtjev (za slučaj da sud prvi istaknuti zahtjev nađe neosnovanim) za utvrđenjem da je jamstvo dano temeljem bjanko zadužnice ovjerene od strane javnog bilježnika Ante Zlokića u Splitu pod poslovnim brojem OV-2486/20 5. ožujka 2020. do iznosa od 1.000.000,00 kn ništeto i da mu tuženik plati 1.000.335,57 kn sa zateznim kamatama.

3. Izjavio je da je rješenjem ovog suda poslovnog broja St-206/2020-19 26. travnja 2021. otvoren stečajni postupak nad tužiteljem. Prijedlog za otvaranje stečajnog postupka da je podnio Kuhn-Hrvatska d.o.o. 15. svibnja 2020. U potvrdi Financijske agencije od 20. travnja 2021. da je potvrđeno da je tužitelj na taj dan na računima i sredstvima imao evidentiranih 406 dana blokade, odnosno 180 dana

neprekidne blokade u prethodnih šest mjeseci zbog neizvršenih osnova za plaćanje u iznosu od 3.547.642,67 kn.

4. Tijekom stečajnog postupka da je utvrđeno da je tužitelj 5. ožujka 2020. izdao bjanko zadužnicu do iznosa od milijun kuna. Temeljem te zadužnice tuženik da je 9. ožujka 2020. zaplijenio s računa tužitelja 1.000.335,57 kn.

5. Tvrdio je tužitelj da je ta radnja, davanja osiguranja izdavanjem zadužnice, pobojna pravna radnja jer se tom radnjom remeti pravo na ujednačeno namirenje stečajnih vjerovnika, odnosno da se pojedini vjerovnici stavljaju u povoljniji položaj. Zbog te radnje da je došlo do smanjene mogućnosti namirenja ostalih vjerovnika. Naime, zbog te radnje tuženik da je stekao ovršnu ispravu i status razlučnog vjerovnika. Tuženik da je bliska osoba i da je u vrijeme poduzimanja radnje znao da se njome oštećuju vjerovnici. Uostalom, zadužnicu da je izdao tuženik kao tadašnji direktor tužitelja.

6. Osim toga izjavio je tužitelj da je jamstvo temeljem zadužnice ništeto jer se bez posebne ovlasti trgovačkog društva ne smije nastupati kao druga ugovorna strana i s društvom sklapati ugovore u svoje ime i za svoj račun, u svoje ime, a za račun drugih osoba ili u ime i za račun drugih osoba. Izjavio je da je ta radnja i nemoralna jer je došlo do miješanja imovine te se koristilo trgovačko društvo za to da bi se postigao cilj koji je zabranjen kao i da bi se oštetili vjerovnici, upravljalo imovinom kao da je privatna imovina te u konačnici što je u korist tuženika imovina tužitelja umanjena bez podmirivanja obveze plaćanja tuženika prema tužitelju. Izjavio je i to da je predmetna radnja učinjena iz nedopuštene pobude i rezultirala nedopuštenom činidbom.

7. Radi dokazivanja istinitosti navoda o iznesenim činjenicama na kojima temelji tužbene zahtjeve te osnovanosti tužbenih zahtjeva predložio je tužitelj izvesti dokaze čitanjem isprava specifikacije izvršenja osnove za plaćanje OV-2486/20 zadužnica koju je izdala Financijska agencija, zahtjeva za izravnu naplatu koji je podnesen Financijskoj agenciji 9. ožujka 2020., preslike bjanko zadužnice s potvrdom javnom bilježnika da predstavlja ovršni javnobilježnički akt poslovnog broja OV-2486/2020, povijesnog izvotka iz sudskog registra za tužitelja, obrazac ODI od 28. kolovoza 2020. iz očevidnika o danima insolventnosti. Predložio je i da sud izvede dokaze saslušanjem svjedoka Dragana Labrovića i Mihaele Žanko te da izvede dokaz vještačenjem. Predložio je i to da sud izvede dokaz čitanjem isprava sadržanih u spisu predmeta ovog suda poslovnog broja St-206/2020.

8. Sud je rješenjem poslovnog broja P-426/2022-2 od 14. srpnja 2022. pozvao tužitelja da dostavi odobrenje stečajnog suca za podnošenje tužbe.

9. Tužitelj je udovoljio traženju suda te je dostavio zaključak ovog suda poslovnog broja St-206/2020-85 od 17. ožujka 2022. kojim je stečajnom upravitelju dano odobrenje za podnošenje tužbe radi pobijanja pravne radnje izdavanja zadužnice broj OV-2486/2020 od 5. ožujka 2020.

10. Tuženik je u odgovoru na tužbu izjavio protivljenje tužbenom zahtjevu.

11. Izjavio je da je bjanko zadužnica pod brojem OV-2486/2020 „puštena u opticaj“ 5. ožujka 2020., odnosno 416 dana prije otvaranja stečajnog postupka.

12. Izjavio je da je ima potraživanje prema tužitelju. Naime, tuženik da je tužitelju prodao nekretninu čest.zem. 324/1 površine 9.638 m² po cijeni od 160 EUR po m², odnosno za 1.542.058 EUR ili 11.427.429,64 kn. Taj ugovor da je provela Porezna uprava pod brojem UP/1-410-2011-1/140. Tužitelj da nije bio u mogućnosti platiti cijenu tuženiku zbog negativne bilance i da je donesena odluka da tuženik obveze potraživanja od tužitelja ustupi u korist kapitalnih rezervi tužitelja- temeljnica OT 12 324/1. Kapitalne rezerve knjižene na kontu 9120 da pripadaju tuženiku i da su iznosile 11.427.429,64 kn umanjene za naplaćenih 1.000.335,57 kn. Stoga da ostaje 10.427.094,07 kn koje da će se nakon provedenog stečaja izuzeti.

13. Izjavio je da su problemi u poslovanju tužitelja nastali s društvom Kuhn-Hrvatska d.o.o., a vezano za račune broj 399 od 8. prosinca 2005. i broj 42/06 od 8. veljače 2006. i broj 49/A od 7. ožujka 2006. i kompenzacije Kuhn- Hrvatska d.o.o.- Hazader d.o.o.- Locat leasing, vezano uz kupnju radnog stroja.

14. U odnosu na tvrdnju tužitelja da je zadužnica nišetna zbog povrede članka 41. Zakona o trgovačkim društvima, kazao je da je od 2018. preuzeo na sebe sve odluke i poslove tužitelja jer su ostali članovi društva „napustili“ društvo. Dragan Labrović da je prestao biti član društva i da je osnovao novo društvo, a Mihaela Žanko, tuženikova bivša supruga da nije pokazivala interes za društvo do odluke suda o tome da je suovlaštenik na poslovnim udjelima s tuženikom.

15. Izjavio je da imovina društva nije umanjena jer da nije umanjen temeljni kapital i kumulirane dobiti, već da su umanjena potraživanja na kontu 9120 kapitalne pričuve.

16. Dostavio je tuženik isprave konto kartice kapitalne pričuve, građevinsko zemljište 324/1 i temeljnicu.

17. Tužitelj je predložio da sud pribavi spis ovog suda poslovnog broja St-206/2020 radi utvrđenja tko su vjerovnici tužitelja i da bi, da nije poduzeta predmetna radnja bilo više mogućnosti za njihovo namirenje. Predložio je da se pribavi spis Financijske agencije formiran povodom zahtjeva za izravnu naplatu temeljem predmetne zadužnice. Predložio je izvesti dokaz vještačenjem radi utvrđenja činjenice koji bi vjerovnici bili namireni da zadužnica nije izdana i da nije provedena naplata na temelju zadužnice.

18. Tuženik je predložio da se izvede dokaz saslušanjem svjedoka Ante Sabljica koji je obavljao financijsko knjigovodstvene poslove za tužitelja prije otvaranja stečaja, kao i saslušanjem tuženika radi utvrđenja činjenice postojanja duga tužitelja prema tuženiku, kao i kad je obveza nastala i kad je plaćena.

19. Sud je izveo dokaze čitanjem isprava specifikacije izvršenja osnove za plaćanje OV-2486/20 zadužnica koju je izdala Financijska agencija, zahtjeva za izravnu naplatu koji je podnesen Financijskoj agenciji 9. ožujka 2020., preslike bjanko zadužnice s potvrdom javnom bilježnika da predstavlja ovršni javnobilježnički akt poslovnog broja OV-2486/2020, povijesnog izvotka iz sudskog registra za tužitelja,

obrazac ODI od 28. kolovoza 2020. iz očevidnika o danima insolventnosti, konto kartice kapitalne pričuve, građevinsko zemljište 324/1 i temeljnice potom čitanjem isprava sadržanih u spisu ovog suda poslovnog broja St-206/2020 te saslušanjem svjedoka Mihaele Žanko, Dragana Labrovića i tuženika.

20. Sud nije izveo dokaz saslušanjem svjedoka Ante Sablića jer nije bilo potrebe za saslušanjem tog svjedoka jer je sud bitne činjenice za rješenja stranačkog spora utvrdio iz sadržaja izvedenih dokaza. Zbog istog razloga sud nije izveo dokaz vještačenjem, niti je od Financijske agencije tražio spis formiran povodom zahtjeva za izravnu naplatu povodom predmetne zadužnice.

21. Predmet spora je zahtjev tužitelja za pobijanje pravne radnje tužitelja kao stečajnog dužnika i to izdavanja bjanko zadužnice koja je ovjerena od javnog bilježnika Ante Zlokića iz Splita pod brojem OV-2486/20 5. ožujka 2020. Osim toga tužitelj je istaknuo i zahtjev za utvrđenje da je "jamstvo dano bjanko zadužnicom" do iznosa od 1.000.000,00 kn koja je ovjerena od javnog bilježnika Ante Zlokića iz Splita pod brojem OV-2486/20 5. ožujka 2020. ništeto. Dakle, tražio je da sud utvrdi da je bjanko zadužnica ništeta.

22. Pobijanje pravnih radnji poduzetih prije otvaranja stečajnog postupka teži ostvarenju ciljeva stečajnog postupka koji podrazumijevaju ravnomjerno namirenje stečajnih vjerovnika. Stoga su poboje pravne radnje one pravne radnje koje su poduzete u uvjetima postojećih ili prijetućih razloga za otvaranje stečajnog postupka nad određenim pravnim subjektom, a kojima se pogoduju pojedini vjerovnici stečajnog dužnika putem formalno valjanih pravnih poslova naplate ili osiguranja njihovih tražbina, a čija je posljedica oštećenje ostalih stečajnih vjerovnika.

23. Propisano je člankom 198. stavkom 1. Stečajnog zakona ("Narodne novine", broj 71/2015., 104/2017. i 36/2022. , dalje: SZ) da pravne radnje poduzete prije otvaranja stečajnog postupka kojima se remeti ujednačeno namirenje stečajnih vjerovnika (oštećenje vjerovnika), odnosno kojima se pojedini stečajni vjerovnici stavljaju u povoljniji položaj (pogodovanje vjerovnika), stečajni upravitelj u ime stečajnog dužnika i stečajni vjerovnici mogu pobijati u skladu s odredbama SZ-a.

24. Sukladno određenju članka 198. SZ-a, tužitelj je, a da bi ostvario pravnu zaštitu zahtijevanog sadržaja trebao dokazati da su ispunjene tzv. opće pretpostavke, a potom i da su ispunjene tzv. posebne pretpostavke određene člancima 201. i 202. SZ-a.

25. Nužna pretpostavka pobijanja pravne radnje je da se nad dužnikom otvori stečajni postupak. Otvaranje stečajnog postupka predstavlja opću procesnu pretpostavku pobijanja pravnih radnji. Posebne procesne pretpostavke su one pretpostavke od čijeg postojanja zavisi pokretanje i vođenje parničnog postupka radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji, a to su: odobrenje stečajnog suca i podnošenje tužbe unutar prekluzivnog roka za podnošenje tužbe radi pobijanja.

26. Stečaj je nad tužiteljem predložio provesti vjerovnik Kuhn-Hrvatska d.o.o. prijedlogom za otvaranje stečajnog postupka od 15. svibnja 2020.

27. Rješenjem ovog suda poslovnog broja St-206/2020-19 od 26. travnja 2021. otvoren je stečajni postupak nad tužiteljem.

28. Ovaj sud je zaključkom poslovnog broja St-206/2020-85 od 17. ožujka 2022. stečajnom upravitelju tužitelja odobrio podnošenje tužbe radi pobijanja pravne radnje izdavanja zadužnice broj OV-2486/20 od 5. ožujka 2020.

29. Tužitelj je tužbu podnio 23. lipnja 2022., dakle unutar roka od dvije godine od otvaranja stečajnoga postupka, koji je rok određen člankom 212. stavkom 2. SZ-a.

30. Ispunjene su stoga procesne pretpostavke za podnošenje tužbe za pobijanje pravne radnje u stečaju.

31. Osim ispunjenja tih pretpostavki, tužitelj je trebao dokazati u ovoj parnici da su ispunjene opće materijalne pretpostavke pobijanja pravne radnje. Trebao je dakle dokazati da je pravna radnja poduzeta prije otvaranja stečajnog postupka, da se njome remeti pravo na ujednačeno namirenje stečajnih vjerovnika, odnosno da se pojedini stečajni vjerovnici stavljaju u povoljniji položaj ili da se radi o propuštanju koje je izjednačeno s pravnom radnjom. Pored toga trebao je dokazati i da su ispunjene posebne materijalne pretpostavke, koje su različite i ovise o osnovi pobijanja. Osnove pobijanja određene su SZ-om i to su kongruentno namirenje, inkongruentno namirenje, pravne radnje kojima se vjerovnici izravno oštećuju, namjerno oštećenje i pravne radnje bez naknade ili uz neznatnu naknadu.

32. Tužitelj je, o tome nema spora, predao tuženiku bjanko zadužnicu pod brojem OV-2486/2020 koju je ovjerio javni bilježnik Ante Zlokić 5. ožujka 2020. na temelju koje je tuženik podnio zahtjev za izravnu naplatu. Tuženik je u odgovoru na tužbu kazao da kapitalne rezerve knjižene na kontu 9120 koje mu pripadaju treba umanjiti za 1.000.335,57 kn. Dakle, zaključiti je da tuženik priznaje činjenicu da je s računa tužitelja zaplijenio iznos od 1.000.335,57 kn.

33. Nema spora niti o tome da je tuženik podnio zahtjev za naplatu bjanko zadužnice i to 9. ožujka 2020. što je vidljivo iz isprave "specifikacija izvršenja osnove za plaćanje OV-2486/20" i zahtjeva za izravnu naplatu od 9. ožujka 2020.

34. Uzimajući u obzir činjenični supstrat prezentiran od tužitelja zaključiti je da je tužitelj smatrao da je pravna radnja stranaka inkongruentno namirenje, dakle pravna radnja kojom se jednom stečajnom vjerovniku daje ili omogućava osiguranje ili namirenje, koje on nije imao pravo zahtijevati ili nije imao pravo zahtijevati na taj način ili u to vrijeme.

35. Posebne materijalne pretpostavke pobijanja takve radnje su određene člankom 200. SZ-a.

36. Propisano je člankom 200. SZ-a:

"Pravna radnja kojom se jednom stečajnom vjerovniku daje ili omogućava osiguranje ili namirenje, koje on nije imao pravo zahtijevati ili nije imao pravo zahtijevati na taj način ili u to vrijeme, može se pobijati:

1. ako je poduzeta u posljednjem mjesecu prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka ili nakon toga ili

2. ako je poduzeta tijekom trećega ili drugoga mjeseca prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka, a dužnik je u to vrijeme bio nesposoban za plaćanje ili

3. ako je radnja poduzeta tijekom trećega ili drugoga mjeseca prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka, a vjerovnik je u vrijeme njezina poduzimanja znao da se njome oštećuju stečajni vjerovnici.

Smatrat će se da je vjerovnik znao da se radnjom oštećuju vjerovnici ako je znao ili je morao znati za okolnosti na temelju kojih se nužno moralo zaključiti da se njome vjerovnici oštećuju. Za osobu koja je s dužnikom bila bliska u vrijeme poduzimanja radnje pretpostavlja se da je znala za oštećenje stečajnih vjerovnika.

37. Za ocjenu postojanja prava određenog vjerovnika i za ocjenu sadržaja tog prava, mjerodavan je pravni posao sklopljen između stečajnog dužnika i određenog vjerovnika, budući da se pravo vjerovnika u odnosu na stečajnog dužnika temelji na njihovom ugovoru koji može biti sklopljen usmeno ili pismeno.

38. Tuženik je tvrdio da prema tužitelju ima tražbinu na temelju ugovora od 15. veljače 2011. na temelju kojega je on kao prodavatelj prodao tužitelju kao kupcu nekretninu označenu kao kat.čest.zem. 324/1 površine 9638 m² za cijenu od 1.542.058,00 EUR, odnosno 11.427.429,64 kn. U iskazu je izjavio da je predmetnom zadužnicom kanio naplatiti svoja potraživanja prema tužitelju.

39. Činjenicu da je tuženik tužitelju prenio u vlasništvo nekretninu potvrđuje u svom iskazu svjedok Dragan Labrović. On je naime u iskazu izjavio da je tuženik u društvo "unio zemljište površine 10000 m² i na osnovu toga imao potraživanje prema društvu".

40. Zaključiti je stoga da je tuženik imao potraživanje prema tužitelju.

41. Zaključak da je tuženik imao potraživanje prema tužitelju potvrđuje i sadržaj rješenja ovog suda poslovnog broja St-206/2020-118 od 11. siječnja 2023. Naime, iz tog rješenja je vidljivo da je tuženik razlučni vjerovnik kojem je baš tim rješenjem dosuđena nekretnina tužitelja označena kao kat.čest.zem.324/1 upisana u Z.U. 2870 K.O. Sinj za cijelo za iznos od 1.547.680,67 EUR/11.661.000,00 kn i da je tuženik prebio kupovninu sa svojom tražbinom.

42. Dakle, tuženik je u vrijeme poduzimanja pobijane pravne radnje imao tražbinu prema tužitelju. Međutim trebalo je razmotriti koju tražbinu je tuženik imao prema tužitelju. Na temelju onoga što je tuženik izjavio u odgovoru na tužbu zaključiti je da je tuženik imao tražbinu činidbe u korist rezervi društva. Naime tuženik je izjavio da je nakon ugovorene kupoprodaje zemljišta među strankama, donesena odluka da će tuženik, kao član društva, dakle član tužitelja potraživanje prema tužitelju ustupiti u korist kapitalnih rezervi tužitelja. Izjavio je da je to učinio "radi daljnjeg poslovanja, zbog negativne bilance, kreditnog isčitanja". Dakle, tada se tuženik kao član društva, a da bi spriječio prezaduženost i smanjio gubitke društva, odlučio preoblikovati svoje potraživanja prema društvu u korist kapitalnih pričuva društva, odnosno rezervi kapitala.

43. Rezerve kapitala su vlastiti su izvor financiranja društva odnosno jedan od oblika kapitala trgovačkog društva, a mogu nastati uplatama za koje se izdaju poslovni udjeli koji prelaze nominalne iznose udjela, dodatnim plaćanjima članova društva radi stjecanja posebnih prava u društvu, ostalim dodatnim plaćanjima članova društvu, kao npr. dodatnih činidbi (npr. pretvaranjem dugova koje društvo ima prema svom osnivaču, unosom imovine, dodatne uplate i sl.), pojednostavljenim smanjenjem temeljnog kapitala radi unosa sredstava u rezerve kapitala.

44. Prema članku 391. stavku 5. Zakona o trgovačkim društvima ("Narodne novine" broj 111/1993., 34/1999., 121/1999., 52/2000., 118/2003., 107/2007., 146/2008., 137/2009., 111/2012., 125/2011., 68/2013., 110/2015., 40/2019., 34/2022., 114/2022. i 18/2023., dalje: ZTD) ono što je uplaćeno može se vratiti članovima društva ako nije potrebno za pokriće gubitka društva. Povrat uplaćenog dopušten je samo svim članovima u omjeru njihovih uloga i ne prije isteka tri mjeseca od kada društvo objavi odluku o povratu.

45. Tuženik nije niti tvrdio da je donesena odluka o povratu, a iz njegovog iskaza je zaključiti da nije niti bilo uvjeta za donošenje odluke o povratu, s obzirom na financijsko stanje društva u trenutku kada je izdana predmetna zadužnica radi osiguranja tražbine tuženika.

46. S obzirom na to da je pravnom radnjom, izdavanjem predmetne zadužnice tuženiku omogućeno namirenje koje on nije imao pravo zahtijevati na taj način i u to vrijeme, riječ je o radnji koja je pobojna, ukoliko su ispunjene i ostale pretpostavke, dakle vrijeme poduzimanja radnje u kojem je dužnik, odnosno tužitelj bio nesposoban za plaćanje ili pak da je tuženik u vrijeme poduzimanja radnje znao da se njome oštećuju stečajni vjerovnici.

47. Tužitelj je tuženiku izdao zadužnicu, dakle dao suglasnost da se radi naplate tražbine u iznosu od 1.000.000,00 kn sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 6. ožujka 2020. zaplijene svi njegovi računi te da se novčana sredstva s tih računa, u skladu s izjavom sadržanom u zadužnici, izravno s računa isplate tuženiku, 5. ožujka 2020. O tome nema spora.

48. Prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad tužiteljem podnio je vjerovnik Kuhn-Hrvatska d.o.o. 15. svibnja 2020.

49. U prijedlogu je naveo da ima tražbinu prema tužitelju u iznosu od 1.235.209,55 kuna glavnice i zateznih kamata, 18.900,00 kn troškova ovršnog postupka i 51.548,25 kn troškova parničnog postupka. Ta tražbina da je utvrđena presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovnog broja P-4235/2012 koja je postala pravomoćna 10. prosinca 2020. i ovršna 21. veljače 2020. Na temelju presude da je 11. ožujka 2020. podnio zahtjev za izravnu naplatu Financijskoj agenciji. Naveo je da kod tužitelja postoji stečajni razlog jer je nesposoban za plaćanje. U Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje koji vodi Financijska agencija da ima evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u razdoblju dužem od 60 dana. Uz prijedlog za otvaranje stečajnog postupka dostavljena je potvrda Financijske agencije u kojoj je potvrđeno da je ukupan iznos neizvršenih osnova za plaćanje 2.929.769,09 kn i da je račun tužitelja blokiran 63 dana.

50. Dakle, pravna radnja je poduzeta unutar roka od tri mjeseca prije negoli je predloženo otvaranje stečajnog postupka nad tužiteljem. U to vrijeme tužitelj je bio nesposoban za plaćanje, što je tuženik znao, a osim toga treba smatrati, a što će biti izloženo, da je mogao znati da se tom radnjom oštećuju vjerovnici.

51. Prema članku 6. stavku 1. SZ-a nesposobnost za plaćanje postoji ako dužnik ne može trajnije ispunjavati svoje dospjele novčane obveze.

52. U vrijeme poduzimanja pravne radnje davanja osiguranja zadužnicom dužnik je bio nesposoban za plaćanje. Taj zaključak potvrđuje i sadržaj iskaza tuženika. On je kazao da je mjesec dana prije izdavanja zadužnice upoznat s presudom prema kojoj je tužitelj trebao trgovačkom društvu Kuhn-Hrvatska d.o.o. platiti cca 2.500.000,00 kn. Tu obvezu tužitelj da nije mogao podnijeti. Osim te obveze da je postojala i obveza prema Croatia osiguranje d.d. u iznosu od 3.500.000,00 kn utvrđena presudom suda u Karlovcu. Društvo da je radilo u Kninu za nisku cijenu i da nije bilo u stanju uprihoditi dobit. Da bi izbjegao blokadu računa naplatom tražbine Kuhn- Hrvatska d.o.o. da je nudio odvjetniku tog društva privatnu imovinu, no da društvo na to nije htjelo pristati. Financijska situacija tužitelja da nije bila dobra niti onda kada je Dragan Labrović otišao iz društva, a da su problemi u poslovanju tužitelja počeli i prije odlaska Dragana Labrovića iz društva. Izjavio je i to da je u vrijeme izdavanja zadužnice bio svjestan da je bilo drugih vjerovnika i da je u razgovoru s odvjetnikom i računovođom shvatio da mora blokirati račun tužitelja jer će u protivnom doći u probleme.

53. Osim toga tuženik je znao da se predmetnom radnjom oštećuju vjerovnici. Naime prema članku 200. stavku 2. SZ-a to se pretpostavlja stoga što osobe bliske dužniku, zbog svoga odnosa s dužnikom vjerojatno imaju znanje o njegovoj gospodarsko-financijskoj situaciji te su zbog bliskog odnosa s dužnikom bile u mogućnosti da skupa s njim poduzimaju radnje znajući da se tim radnjama oštećuju dužnikovi vjerovnici. Predmnijeva u pravilu nije oboriva i protivnik pobijanja bliska osoba ne može dokazivati suprotno odnosno da u to vrijeme nije znao za okolnosti na kojima se zasniva pobožnost. Tuženik je član tužitelja, a osim toga je bio i član uprave tužitelja s ovlaštenjem da zastupa tužitelja pojedinačno i samostalno od 29. svibnja 2013., što je vidljivo iz izvatka iz sudskog registra. U svom je iskazu potvrdio da imao saznanje o financijskoj situaciji tužitelja, koja, prema njegovoj izjavi, "nije bila sjajna" ni onda kada je Dragan Labrović prestao biti direktor, a to je vidjeti je iz izvatka iz sudskog registra, bilo 15. siječnja 2018. Svjedok Dragan Labrović je u svom iskazu izjavio da je "otišao" iz društva u siječnju 2018. Dakle, po zakonu se pretpostavlja da je tuženik znao da se predmetnom radnjom izdavanjem zadužnice oštećuju vjerovnici.

54. Trebalo je osim navedenoga utvrditi i to je li se pobijanom pravnom radnjom remeti pravo na ujednačeno namirenje stečajnih vjerovnika, odnosno da se pojedini stečajni vjerovnici stavljaju u povoljniji položaj.

55. Radi utvrđenja ispunjenja ove opće materijalne pretpostavke pobijanja, potrebno je utvrditi kolika je ukupna vrijednost prijavljenih i utvrđenih tražbina i kolika je ukupna vrijednost slobodne stečajne mase (imovine koja nije opterećena založnim pravima ili drugim pravima razlučnih vjerovnika). Tek ukoliko se pokaže da se stečajni vjerovnici ne mogu namiriti u cijelosti sa svojim utvrđenim tražbinama,

moгуće je govoriti o njihovom oštećenju pojedinim pravnim radnjama poduzetim prije otvaranja stečajnog postupka, a slijedom kojih je stečajna masa umanjena ili su pojedini vjerovnici stavljeni u povoljniji položaj. Prilikom utvrđivanja omjera utvrđenih tražbina stečajnih vjerovnika u odnosu na vrijednost stečajne mase, uzet će se u obzir i predvidivi troškovi samog stečajnog postupka koji će biti isplaćeni iz stečajne mase, s obzirom da i njihovo plaćanje umanjuje namirenje stečajnih vjerovnika. Pri tome treba istaknuti da pretpostavku da se rezultat pobijanja mora očitovati u većoj mogućnosti namirenja stečajnih vjerovnika u situaciji kada je otvoren stečajni postupak zbog nesposobnosti za plaćanje stečajnog dužnika, a što je konkretno slučaj, ne treba dokazati do stupnja izvjesnosti, već je dovoljno tek učiniti vjerojatnom nedostatnost stečajne mase, a protivnik pobijanja, dakle tuženik, bi trebao dokazati da i bez pobijanja postoji mogućnost namirenja stečajnih vjerovnika.

56. Radi toga sud je izveo dokaze čitanjem isprava sadržanih u spisu ovog suda poslovnog broja St-206/2020 i to rješenja ovog suda poslovnog broja St-206/2020-51 od 17. rujna 2021. o utvrđenim i osporenim tražbinama. Iz tog rješenja vidjeti je da su utvrđene tražbine vjerovnika I višeg isplatnog reda u iznosu od 336.636,32 kn. Rješenjem ovog suda poslovnog broja St-206/2020-161 od 1. rujna 2023. ispravljena je tablica ispitanih tražbina i utvrđena tražbina vjerovnika Gorana Marendića u iznosu od 43.749,00 kn. Stoga je ukupan iznos utvrđenih tražbina I višeg isplatnog reda 380.385,32 kn. Vidjeti je iz rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama da su priznate tražbine vjerovnika II višeg isplatnog reda u ukupnom iznosu od 3.512.274,08 kn. S druge strane iz zaključka ovog suda poslovnog broja St-206/2020-85 od 17. ožujka 2022. vidljivo je da je stečajni upravitelj argumentirao sudu ispunjenje svih pretpostavki, pa tako i pretpostavke postojanja veće mogućnosti namirenja svih vjerovnika u slučaju uspjeha u parnici, prilikom traženja odobrenja za pobijanje pravne radnje. Stečajni upravitelj ima najbolji uvid u gospodarski položaj dužnika, a osim toga u stanje stečajne mase, ukupne tražbine vjerovnika i troškove koji će biti isplaćeni iz stečajne mase. Iz izvješća stečajnog upravitelja od 3. kolovoza 2021. vidjeti je da je tužitelj (bio) vlasnik nekretnina upisanih u zemljišne knjige koje vodi Općinski sud u Splitu, Zemljišnoknjižni odjel Sinj, za K.O. Sinj, i to kat.čest.zem. 324/1 upisana u ZU 2870, na kojoj su upisani tereti založnog prava u korist tuženika temeljem sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama od 11. siječnja 2018. u iznosu od 1.542.080,00 EUR sa zateznom kamatom od 16. veljače 2014. do isplate te kat.čest.zem 324/18 upisane u ZU 2973, na kojoj je također upisan teret založno pravo na temelju sporazuma o osiguranju novčane tražbine osnivanjem založnog prava na nekretnini od 4. ožujka 2020. kao sredstvo osiguranja tražbine u iznosu od 252.944,89 kn za zateznom kamatom od 1. siječnja 2020. do isplate u korist tuženika te založno pravo na temelju sporazuma o osiguranju tražbine osnivanjem založnog prava na nekretnini od 5. ožujka 2020. radi osiguranja iznosa od 1.542.080,00 EUR u kunsjoj protuvrijednosti s kamatama od 16. veljače 2014. Vidljivo je iz rješenja ovog suda poslovnog broja St-206/2020-118 od 11. siječnja 2023. da je tuženiku kao razlučnom vjerovniku dosuđena nekretnina označena kao kat.čest. 324/1 ZU 2870 K.O. Vidljivo je iz izvješća stečajnog upravitelja da je tužitelj evidentiran kao vlasnik vozila. Međutim, stečajni upravitelj je u izvješću napisao da su većina navedenih vozila ili prodana ili uništena ili su olupine te da se mogu prodati jedino u otpad. Sva vozila koja su bila u voznom stanju tužitelj da je neposredno prije otvaranja stečajnog postupka prodao. U ovoj je ispravi stečajni upravitelj utvrdio postojanje potraživanje prema trećima i to potraživanje prema vjerovniku Kuhn Hrvatska d.o.o. u iznosu od 855.896,80 kn uvećano za

zatezne kamate od 13. travnja 2011., no da to potraživanje tek treba utvrditi u sudskom postupku te da prema dostavljenoj bilanci od 25. travnja 2021. tužitelj moguće ima potraživanja prema trećima u iznosu od 1.089.968,56 kn te potencijalno prema kupcima u inozemstvu u iznosu od 83.090,10 kn, međutim, da tek treba utvrditi postoje li zaista ta potraživanja i jesu li naplativa. Iz izvješća proizlazi i da tužitelj ima licencu koja je neprenosiva, pa dakle nema vrijednosti u odnosu na stečajnu masu. Uzevši u obzir činjenicu da pokretnine tužitelja nemaju značajniju vrijednost, da su dvije nekretnine tužitelja opterećene založnim pravom, od kojih je jedna već dosuđena tuženiku kao razlučnom vjerovniku te da je neizvjesno postojanje u poslovnim knjigama zabilježenih potraživanja prema trećima, a osobito neizvjesna mogućnost naplate tih potraživanja te uzevši u obzir iznos utvrđenih tražbina stečajnih vjerovnika tužitelja, zaključiti je da bi rezultat pobijanja predmetne pravne radnje bio taj da bi mogućnost namirenja svih vjerovnika bila povećana.

57. Stoga je s obzirom na iznesena utvrđenja o ispunjenju svih pretpostavki određenih člankom 198. i 200. SZ-a tužbeni zahtjev kojim je tužitelj tražio da se utvrdi da je bez učinka prema stečajnoj masi pobijana pravna radnja, sukladno članku 212. stavku 5. SZ-a, trebalo prihvatiti kao i zahtjev da se naloži tuženiku da u stečajnu masu vrati sve imovinske koristi stečene na osnovi pobijene radnje, odnosno da vrati 1.000.335,57 kn sa zateznim kamatama koje na svaki pojedini iznos koji je prenesen na tuženikov račun teku od dana stjecanja po stopi određenoj člankom 29. stavkom 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022. i 156/2022., dalje: ZOO) koja se primjenjuje u ostalim odnosima. S obzirom na to da je tužitelj tražio da mu tuženik vrati iznose, odnosno plati iznose koristi stečene na osnovi pobijene radnje po stopi zateznih kamata koja se primjenjuje u odnosima iz trgovačkih ugovora, u tom je dijelu tužbeni zahtjev trebalo odbiti.

58. S obzirom na to da je sud prihvatio prvi od više tužbenih zahtjeva u međusobnoj vezi, istaknut prema članku 188. stavku 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/1991., 91/1992., 58/1993., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 02/2007., 84/2008., 96/2008., 123/2008., 57/2011., 148/2011., 25/2013., 89/2014., 70/2019., 80/2022. i 114/2022., dalje: ZPP), izostala je potreba za odlučivanjem o tužbenom zahtjevu istaknutim tek za slučaj da sud nađe da zahtjev za pobijanje pravne radnje nije osnovan.

59. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci presude pod točkama I, II i III.

60. Tužitelj je u cijelosti uspio u parnici, pa mu je prema članku 154. stavku 1. ZPP-a, tuženik dužan naknaditi troškove izazvane vođenjem postupka. Pri tome sud sukladno članku 155. ZPP-a, određuje naknadu samo onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice.

61. Uzimajući u obzir označenu vrijednost predmeta spora od 200.000,01 kn i zahtjeve postavljene člankom 155. ZPP-a, sud je priznao tužitelju kao potrebne za vođenje parnice troškovi sastava tužbe po punomoćniku odvjetniku u iznosu od 497,71 EUR / 3.750,00 kn prema Tbr. 7.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 142/2012., 103/2014., 118/2014., 107/2015., 37/2022. i 126/2022., dalje: Tarifa), trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku na

ročištu održanom 21. studenoga 2022. u iznosu od 497,71 EUR / 3.750,00 kn (Tbr. 9.1. Tarife), trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu održanom 27. veljače 2023. u iznosu od 497,71 EUR / 3.750,00 kn (Tbr. 9.1. Tarife), trošak sastava podneska po punomoćniku odvjetniku od 14. ožujka 2023. u iznosu od 497,71 EUR / 3.750,00 kn (Tbr.8.1. Tarife) i trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu održanom 6. rujna 2023. u iznosu od 497,71 EUR / 3.750,00 kn (Tbr. 9.1. Tarife). Tužitelju su za vođenje ove parnice bili potrebni troškovi sudske pristojbe tužbe u iznosu od 155,95 EUR / 1.175,01 kn, sukladno Tar. br. 1. Uredbe o tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine", broj 53/2019. i 92/2021.) te trošak sudske pristojbe presude u iznosu od 311,90 EUR / 2.350,00 kn, sukladno Tar. br. 2. Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine", broj 37/2023.).

62. Stoga je sud prihvatio zahtjev tužitelja da mu tuženik naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.956,40 EUR / 22.274,99 kn, sa zateznim kamatama od dana donošenja presude do isplate po stopi određenoj člankom 29. stavak 2. ZOO-a koja se primjenjuje u ostalim odnosima.

63. Sud je odbio zahtjev tužitelja za naknadu troškova zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu za objavu presude u iznosu od 99,54 EUR / 750,00 kn, s obzirom na to da ga punomoćnik odvjetnik nije zastupao na tom ročištu.

64. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci presude pod točkama IV i V.

U Splitu 25. listopada 2023.

Sudac

Ana Misir Šarić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (za stranku koja je bila uredno obaviještena o tom ročištu) odnosno od dana dostave prijepisa presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o tom ročištu). Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Splitu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

DNA:

- Odvjetnica Anita Marković
- OD Krka & Krka d.o.o.
- u spis

Broj zapisa: **9-3085e-ad1d1**

Kontrolni broj: **0bf94-f0a4b-4823f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=ANA MISIR ŠARIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.